

DIMITRIE PANAITESCU - PERPESSICIUS

ALA LÎSÎI

Dimitrie P. Panaitescu – Perpessicius s-a născut la 21 octombrie 1891 la Brăilă. După

cursurile liceale, a urmat Facultatea de Litere și Filozofie a Universității din București, devenind licențiat în Filologie romanică (1914).

A debutat ca publicist în 1911 cu schița „**Omidă-Din lumea celor care se tirăsc**”, o replică la volumul „Din lumea celor care nu cuvîntă” al lui E. Gârleanu, semnată cu pseudonimul *Victor Pribeagu*.

Ca poet s-a lansat în 1913 cu poezia „**Reminiscentă**”, semnată cu pseudonimul *D. Pandara*. A desfășurat activitate de traducător, cronicar.

A început să semneze cu pseudonimul *Perpessicius* din 1915 în „*Cronica*”, revistă condusă de Gala Galaction și Tudor Arghezi. În 1916 a fost mobilizat pe front, fiind rănit, rămîne fără mîna dreaptă.

După front a obținut un post de funcționar la *Biblioteca Academiei Române*, lucrînd la întocmirea *catalogului universal și zecimal*, sub conducerea eminentului bibliograf Al. Sadilonescu (1916-1919).

A activat ca profesor de liceu în mai multe localități ale țării (Arad, Brăilă, București), a fost și autor al unor apreciate manuale de literatură pentru liceu, elaborate împreună cu Al. Rosetti și Jacques Byck (1924-1929).

A ocupat funcția de director la „*Universul literar*”, apoi redactor la „*Cuvîntul*”.

În următorii ani a activat în domeniul învățămîntului: mai întîi în calitate de profesor la Liceul „Matei Basarab” din București, apoi inspector general pentru învățămîntul secundar.

Din 1957-1971 devine Membru titular al Academiei Române și director general al *Bibliotecii Academiei Române*. Pune bazele *Muzeului Literaturii Române*, în calitate de director. A întemeiat și condus din 1971 revista *Muzeului Literaturii Române* „*Manuscriptum*”.

Activitatea bibliologică a început încă din anii tinereții cînd a colaborat, împreună cu Emanoil Bucuța; la una dintre cele mai importante publicații de prezentare a cărții „*Buletinul cărții*” – revistă de specialitate cu o regulată și metodică „*Bibliografie românească*” generală (ian. 1923 - dec. 1924).

Dimitrie P. Panaitescu – Perpessicius a menționat importanța *legislației cărții și bibliotecii*. Un loc aparte ocupă *legea depozitului legal*, căruia îi dedică un studiu publicat în volumul „*Depozitul legal*” din 1932. Perpessicius scria: că „inceputurile depozitului legal la noi sunt imprimate de caracterul cenzurii”.

Este important că Perpessicius s-a preocupat și de pregătirea bibliotecarilor într-un sistem coerent de învățămînt pe diferite trepte. Toate experiențele

dobândite de-a lungul anilor le-a folosit la reorganizarea Bibliotecii Academiei Române (masive epurări de fonduri și intruziuni sălbatice în structură). Publică în publicațiile de bibliologie, în „*Revista bibliotecilor*” și „*Studii și cercetări de bibliologie*”, la care a fost membru al comitetului de redacție din 1955 până la sfârșitul vieții.

Colaborează la „Cuvântul”, „Lumea”, „Universul literar”, „România”, „Revista Fundațiilor Regale”, „Neamul românesc”, „Cartea vremii”, „Flacăra”, „Gândirea”, „Cugetul românesc”, „Idea europeană”, „Gazeta literară”, „Contemporanul”, „Viața românească”, „România literară”, „Steaua”, „Luceafărul”; a ținut cronică literară la Radio între 1934-1938.

Un loc aparte în activitatea autorului îl ocupă valorificarea celor 1 500 de pagini eminesciene, la care a lucrat din 1933 până în 1971, uneori în condiții extrem de dificile. Se stinge din viață la 29 martie 1971.

Dimitrie P. Panaitescu – Perpessicius a fost și este o personalitate de valoare atât în mediul biblioteconomic cât și în domeniul învățămîntului, un nume stimat de toată lumea.

„De o sensibilitate rară, de poet, el avea marcată și în vorbirea, și în gesturile sale, vocația criticului. Entuziasmul de a descoperi valori noi se vedea asociat cu un spirit prudent, care se îndoiește, cumpănește, măsoară, nuanțează, adesea tace și reflectează. Afirmările sale nu trădau niciodată graba infatuată, ci rezultau dintr-un context de meditație fină, întreprinsă cu grija de a nu comite vreo nedreptate”.

Edgar Papu